

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

การบุญการกุศลพอกับแม่เสมอกัน

สรุปทองคำทั้งหมดที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบถึงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๑ ได้ทองคำ ๑๑,๘๒๓ กิโล ๘ บาท ๒๙ สตางค์ ตั้งแต่พาพี่น้องทั้งหลายหาสมบัติเข้า ส่วนรวมมาถึงวันนี้ได้ทองคำ ๑๑,๘๒๓ กิโล ๘ บาท ๒๙ สตางค์ นับว่าได้มากอยู่นะ ทองคำนี้จะเข้าคลังหลวงแหละ ไม่ไปไหน เข้าหมดเลยทุกบาททุกสตางค์ ถ้าเรายังไม่ตายยังจะได้ต่อไปอีก ดอลลาร์ดูเหมือนเข้า ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ดอลลาร์ นี่เข้าแล้วนะ เข้าคลังหลวง ๆ

(ลูกศิษย์พระฝรั่งส่งเงินจากเยอรมันมาถวายท่าน ท่านเลยถวายหลวงตาต่อครับ ๑๐,๐๐๐ บาท) พระฝรั่งถวายเราต่อ เรายังจะเข้าคลังหลวงต่อเข้าใจไหม เราก็ไม่เอา เหมือนกัน เราจะเอาเข้าคลังหลวงต่อ ให้ไปรวมอยู่ที่คลังหลวงเป็นหัวใจของชาติไทย เราอยู่นั้นหมด เรามีแต่หาเข้านะ ไม่ว่าด้านไหน ด้านศาสนาก็หาเข้า ด้านโลกคือชาติไทยของเราก็หาเข้าทั้งนั้น หาเข้า ทางศาสนาก็หาเข้า ทางประชาชนทั่วทั้งประเทศก็หาเข้า หาเข้าทั้งนั้น

ทองคำเวลานี้รวมทั้งหมดได้เท่าไรแล้ว (๑๑ ตัน ๘๒๓ กิโล) นุ่นเป็นของเล่น เมื่อไร ๑๑ ตัน ๘๒๓ กิโล ทองคำที่ได้พาพี่น้องทั้งหลายเสาะแสวงหามา เพื่อเป็นหัวใจของชาติไทยเรา ได้ทองคำ ๑๑ ตัน ๘๒๓ กิโล นับว่าได้มาก

เราบวชมาได้ก็พรรษานา หลวงตาบวชนับบวชเจ้าของยังจำพรรษาเจ้าของไม่ได้ ได้ ลักก็พรรษานา (๗๔ ค่ะ) จำไม่ได้นะ อายุ ๒๐ ปี กับ ๙ เดือนออกบวช นั้นละเป็นชีวิตของฆราวาสมา ๒๐ ปี ๙ เดือน จากนั้นมาเป็นชีวิตของพระ เป็นมาตั้งแต่บัดนั้น จนกระทั่งบัดนี้ เปลี่ยนชีวิตใหม่หมด ความประพฤติหน้าที่การงาน ข้อปฏิบัติต่างๆ เป็นไปในทางอรรถทางธรรม ทางศาสนาทั้งนั้น ทางโลกถ้าไม่ขัดกับศาสนาก็เป็นไปด้วยกัน งานทางโลกถ้าขัดกับศาสนาไม่เอา ถ้าไม่ขัดกันเอา ไปกันได้ ๆ ตลอด นี่อายุของเรา ๙๖ แล้วมั่ง กำลัง ๙๖ ย่าง นานขนาดนั้น ชีวิตของพระได้ ๗๔ ปีนะ

ที่กล่าวมาเหล่านี้ก็กล่าวมาแต่เริ่มแรก พ่อน้ำตาร่วง คือธรรมดาพอกับแม่ไม่ค่อย ยกยอลูกตนเอง ตั้งแต่เห็นคนอื่นเขายกยอลูกเขายังมาพูดกันพอกับแม่ หือ ไปยกยอลูกเจ้าของอย่างไร ว่าเขา แล้วก็คอยฟังลูกของตัวเอง พ่อแม่ไปยกยอที่ไหน ไม่ยกยอเข้ากันได้ ถ้าไปยกยอลูกตัวเอง แล้วไปตำหนิเขายกยอลูกของเขาใช้ไม่ได้ อันนี้ได้ยินเขายกยอลูกของเขาจะมาพูดกันพอกับแม่ ลูกก็ฟังซิ ยกยออะไร ว่าอย่างนั้น คือไม่พอใจ ไม่ดี

เวลาที่ยกยอก็มีวันนั้นละ วันนั้นกระตือรือร้นใจมาก ถึงขนาดที่บวชอยู่จนบัดนี้ พ่อพูดออกมา เพราะพ่อกับแม่ไม่เคยยกยอลูกเจ้าของ ให้ดีอย่างไรๆ พ่อกับแม่รู้เป็นอันดับหนึ่ง นิสัยใจคอของใครเป็นอย่างไรลูกทุกคนพ่อกับแม่จะเก็บมาไว้หัวใจหมด บทเวลาจะเป็นก็ดีอยู่ยกยอแบบนี้ก็ได้ผลนะ ไม่เคยยกยอแต่ความไว้วางใจอย่างไรก็รู้้อยู่ภายใน เราจะเห็นได้ชัดเช่นอย่างเดินฉากไปจากมา “กูอยากไปธรรณนั้นธรรณนี้ แต่ไม่มีใครทำงานให้กู กูไปไม่ได้” พูดฉากให้เราให้เราฟัง นี่ก็รำคาญ “เออ ไปได้จะทำให้” โอ๊ย อยากเตรียมของไปเดี๋ยวนั้นเลย คือพูดมันจริงเรา ถ้าลงได้ลั่นคำแล้วต้องเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ตั้งแต่เป็นฆราวาสนี้มีคำสัตย์คำจริงมาตลอด

นี่ก็ไม่เคยยกยอลูก ไม่เคยได้ยืมว่ายกยอลูกคนไหนเลย แต่วันนั้นยกขึ้น ยกขึ้นเพื่อจะท่อมลงนะ ไม่ใช่ยกขึ้นธรรมดา “เออ ลูกกูก็มีหลายคน เหล่านั้นกูก็ไม่หวังพึ่งมันละ กูหวังพึ่งแต่ไอ้บวชนี่ละ ถ้ามันลงได้ทำอะไรแล้วกูสู้มันไม่ได้” ยกขึ้นนะนั่น “ถ้าลงว่าได้ทำอะไรแล้วกูสู้มันไม่ได้ แต่สำคัญที่ว่ากูพูดถึงเรื่องบวช ขอให้มันบวชมันหุหนวกตาบอดหมด เวลาตายแล้วนี้ไม่มีใครลากกูขึ้นนรกละ ถ้าไอ้นี้ลากไม่ได้แล้ว” พ่อว่าอย่างนั้นน้ำตาาร่วง สลดสังเวช กำลังรับประทานอยู่เอาตอนจนตรอก ออกจากสำรับเลย เอาไปคิด ๓ วันเต็ม มัดเจ้าของ ทดสอบ เรื่องงานการอะไรเขาทำได้ เราทำได้ อะไรเขาทำได้ เราทำได้ การบวชเขาบวชทั่วประเทศไทย ท่านทำได้ ทำไมเราทำไม่ได้ มัดเจ้าของเอา ต้องบวช

ลงพ่อได้น้ำตาาร่วงขนาดนี้แล้วสะเทือนใจ คิดได้ ๓ วันมาบอกแม่ถึงได้บวช บวชก็มีข้อแม่เอาไว้ว่าบวชแล้วอยากสึกวันไหนก็สึก ใครมาห้ามไม่ได้ ถ้าให้บวชเท่านั้นปีเท่านั้นเดือนแล้วไม่บวช แม่ก็สารุขึ้นเลย ลูกบวชแล้วลูกจะออกมาสึกต่อหน้าต่อตาคนที่ไปบวชลูกแม่ก็ไม่ว่า แม่อยากเห็นผ้าเหลืองในเวลาบวช ว่าอย่างนั้น มันก็บวชละซี ถ้ามัดไว้ไม่บวช ตกลงก็เลยบวชแล้วก็อยู่จนกระทั่งทุกวันนี้ละ พ่อพูดคำหนึ่งเราก็ก็นั่งไม่ลืมนะ ส่วนแม่ไม่พูด ส่วนพ่อนั้นมาพูดคำหนึ่งได้ ๑๐ พรรษาแล้วละ ตอนนั้นกำลังเร่งความเพียร ก่อนพ่อจะเสียก่อนนิตเดียว พูดไปพูดมาไม่คิดอยากสึกหรือ ว่าอย่างนั้นนะ ท่านถาม เราไม่ตอบเลย เฉยไม่ตอบ จากนั้นพ่อก็เสียไป

พรรษา ๑๐ นั่งภาวนาอยู่ตอนที่ ๔ เวลาจิตสงบรวมเข้าไปเห็นน้องของพ่อ..อา เอาจดหมายไปยื่นให้เรา พอยื่นให้อะไรละ ไม่ตอบ ออกไปเลย มันก็ทราบภายในรับกันกับจดหมายว่าพ่อเสียแล้ว เสียเมื่อคืนนี้ ว่าอย่างนั้นนะ ตื่นเช้ามาก็เลยเล่าให้หมู่เพื่อนฟัง ว่าวันนี้มีนิมิตแปลกๆ นะ เมื่อเช้านี้นั่งอยู่ตี ๔ ปรากฏว่าอา..น้องของพ่อนั้น เอาจดหมายมายื่นให้แล้ว ถามว่าจดหมายอะไร ไม่บอกแล้วออกไป มันก็รู้รับกันว่า

จดหมายบอกข่าวว่าพ่อตายแล้วเมื่อคืนนี้ๆ ตื่นเช้ามาก็เลยเล่าให้หมู่เพื่อนฟัง คอยดู มันจะจริงไหม จำเอาไว้ละ

ประมาณสัก ๗ วันจดหมายก็มา พ่อตายแล้วจริงๆ ตายคืนวันนั้นละ ตรงกัน เป้งเลยนะ แปลกอยู่ นุ่นจำพรรษาอยู่ที่ศรีสงคราม นั่งภาวนาอยู่ อ่า..น้องพ่อละเอา จดหมายไปยื่นให้ ยื่นให้แล้ว อะไร ไม่ตอบ กลับออกไป มันก็ทราบภายในว่าพ่อเสีย แล้ว เลยเล่าให้หมู่เพื่อนฟังว่าเมื่อเช้านี้ปรากฏอย่างนั้นๆ คอยฟังข่าวนะ ว่าพ่อเสียแล้ว เป็นอย่างไรให้จำเอาไว้ พอดีเสียคืนวันนั้น ไปบอกทางนิมิตภาวนา พ่อเสียแล้ว บอก กับหมู่เพื่อนเรื่องความฝันของเรา ๗ วันจดหมายก็ไป พอดีพ่อเสียแล้วในคืนวันนั้น จริงๆ

พ่อกับแม่นี้พูดถึงเรื่องศรัทธาทางศาสนานี้ถึงไหนถึงกัน ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่าใคร การบุญการกุศลพ่อกับแม่เสมอกัน เก่งทางบุญทางกุศล พ่อกับแม่เสมอกัน ไม่ได้ ต่ำหนิใครละ เท่าๆ กัน ว่าบุญว่ากุศลนี้ถึงไหนถึงกันเลยแต่ไหนแต่ไรมา เก่งการทำบุญ ให้ทานนี้เก่งพ่อกับแม่เสมอกัน ไม่มีใครคัดค้านใครให้เราได้ยิน ว่าอะไรถึงไหนถึงกัน ตลอดมาจนกระทั่งเราบวช แต่ไม่ได้สั่งสอนพ่อนะ ส่วนแม่ได้สั่งสอน ก็มาตายกับมือเรา เผาที่หน้าศาลา บอกว่าเราเป็นเจ้าของ ศพของแม่เราจะจัดการหมด เป็นเจ้าของศพ ป่าช้าของแม่อยู่ที่หน้าศาลานะบอกเลย ลูกจะเป็นเจ้าภาพเรื่องป่าช้าศพเมรุของแม่ พอเวลาตายแล้วก็มาเผาที่หน้าศาลาจริงๆ ส่วนพ่อไม่ได้เผา พ่อตายก่อนแล้ว เอาละ วันนี้พูดเท่านั้นละ

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน **FM103.25MHz**

พร้อมสถานีวิทยุเครือข่ายทั่วประเทศ